

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 10.12.2021 r.
COM(2021) 770 final

2021/0402 (NLE)

Wniosek

ZALECENIE RADY

**w sprawie europejskiego podejścia do mikropoświadczeń na potrzeby uczenia się przez
całe życie i zdolności do zatrudnienia**

{SWD(2021) 367 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

W wytycznych politycznych Komisji¹ przewodnicząca Ursula von der Leyen wyraziła zobowiązanie, by „likwidować trudności w uczeniu się i poprawiać dostęp do wysokiej jakości edukacji”, przywołując znaczenie włączenia społecznego i jakości uczenia się przez całe życie, jak ogłoszono w Europejskim filarze praw socjalnych². Następnie Komisja zaproponowała strategię, która pomoże obywatelom rozwijać umiejętności na szybko zmieniającym się rynku pracy, a w europejskim programie na rzecz umiejętności zapowiedziała nową inicjatywę na rzecz mikropoświadczeń³ (lipiec 2020 r.). W komunikacie w sprawie utworzenia europejskiego obszaru edukacji do 2025 r.⁴ (wrzesień 2020 r.) Komisja zapowiedziała wniosek dotyczący zalecenia Rady w sprawie wspierania budowania zaufania do mikropoświadczeń w całej Europie. W komunikacie stwierdzono, że celem zalecenia będzie dążenie do tego, aby do 2025 r. podjęto wszelkie niezbędne kroki w zakresie mikropoświadczeń. W związku z tym w programie prac Komisji na 2021 r.⁵ uwzględniono europejskie podejście do mikropoświadczeń w ramach naczelnego celu „Promowanie naszego europejskiego stylu życia”⁶. Wniosek dotyczący zalecenia Rady w sprawie mikropoświadczeń jest przedstawiany razem z wnioskiem Komisji dotyczącym zalecenia Rady w sprawie indywidualnych rachunków szkoleniowych.

1) Wyzwania poruszane w proponowanym zaleceniu

Europejczycy muszą stale uaktualniać swoją wiedzę, swoje umiejętności i kompetencje, aby wypełnić lukę między kształceniem i szkoleniem a wymogami szybko zmieniającego się rynku pracy.

Kryzys związany z COVID-19 spowodował nagły wzrost zapotrzebowania na możliwości w zakresie krótkich i dostosowanych do potrzeb możliwości uczenia się⁷. To zapotrzebowanie na nowe formy uczenia się doprowadziło do proporcjonalnego wzrostu zainteresowania „mikropoświadczeniami”, które służą jako poświadczenie wyników tych niewielkich doświadczeń edukacyjnych.

Oczekuje się, że to zapotrzebowanie utrzyma się podczas odbudowy po pandemii, a także w kolejnych latach. Ekologiczna i cyfrowa transformacja, której realizację ułatwia program finansowy Next Generation EU, również wywołała nowe zapotrzebowanie ze strony osób uczących się, pracujących i poszukujących pracy, które chcą podnieść i zmienić swoje kwalifikacje. Osoby te chcą zapewnić sobie zdolność do zatrudnienia i rozwój kariery. Pragną także mieć dostęp do dalszej nauki i móc uczyć się dla własnego rozwoju osobistego.

W odpowiedzi na zapotrzebowanie na bardziej elastyczne, zorientowane na osobę uczącą się formy kształcenia i szkolenia, w Europie i na świecie wiele różnych podmiotów publicznych i prywatnych szybko opracowuje możliwości uczenia się na mniejszą skalę niż w przypadku tradycyjnych kwalifikacji. Takie kształcenie i szkolenie można określić jako trwające przez całe życie i odbywające się „we wszystkich wymiarach życia”, w różnych środowiskach (w

¹ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/political-guidelines-next-commission_pl.pdf

² https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/social-summit-european-pillar-social-rights-booklet_pl.pdf

³ <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1223#upskilling>

⁴ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:52020DC0625>

⁵ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/2021_commission_work_programme_en.pdf

⁶ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/2021_commission_work_programme_en.pdf

⁷ Cedefop, 2020, „Coronavirus boosts interest in online learning” [„Koronawirus zwiększa zainteresowanie e-uczeniem się”].

pracy, w domu, wśród osób już pracujących oraz obecnie niepracujących⁸). Mikropoświadczenia umożliwiają ukierunkowane, elastyczne nabywanie i uznawanie wiedzy, umiejętności i kompetencji, które pozwolą sprostać nowym i pojawiającym się potrzebom w społeczeństwie i na rynku pracy. Co ważne, mikropoświadczenia nie zastępują tradycyjnych kwalifikacji. Zamiast tego mogą stanowić ich uzupełnienie i zapewniać wszystkim możliwość uczenia się przez całe życie. Ze względu na swój elastyczny charakter mikropoświadczenia mogą być opracowywane i oferowane przez rozmaite podmioty w wielu różnych formalnych, pozaformalnych i nieformalnych środowiskach uczenia się.

Dotychczas nie opracowano wspólnej definicji mikropoświadczeń, brakuje też norm ich opisywania i uznawania. Budzi to obawy co do ich wartości, jakości, uznawania, przejrzystości i możliwości ich przenoszenia (możliwości przenoszenia między poszczególnymi sektorami kształcenia i szkolenia oraz w ich obrębie, możliwości przenoszenia na rynek pracy i możliwości przenoszenia między krajami)⁹. Taka sytuacja ogranicza zaufanie do mikropoświadczeń, ich zrozumienie, szerszą akceptację i wykorzystanie, co z kolei ogranicza ich potencjał w zakresie wspierania elastycznych ścieżek kształcenia i kariery.

Mikropoświadczenia mogą być także wykorzystywane w ramach ukierunkowanych działań wspierających włączenie społeczne i ułatwiających dostęp do możliwości kształcenia i szkolenia oraz rozwoju kariery szerszej grupie osób uczących się. Ta szersza grupa osób uczących się obejmuje grupy defaworyzowane i słabsze (takie jak osoby z niepełnosprawnościami, seniorzy, osoby o niskich kwalifikacjach/umiejętnościach, mniejszości, osoby ze środowisk migracyjnych, uchodźcy i osoby o mniejszych szansach ze względów geograficznych lub z powodu niekorzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej). Mikropoświadczenia mogą być również wykorzystywane w ukierunkowany sposób do rozwiązywania problemów występujących w systemach kształcenia i szkolenia oraz na rynkach pracy, w tym do obalania stereotypów płciowych i innych dyskryminujących stereotypów (np. dotyczących wyboru studiów oraz praktyk i materiałów edukacyjnych), aby wesprzeć płynniejsze przejście od kształcenia do zatrudnienia.

Cel i zakres wniosku:

Co do zasady wnioski Komisji dotyczą zalecenia Rady w sprawie mikropoświadczeń przyczyni się do wdrożenia zasad 1–4 Europejskiego filaru praw socjalnych, ponieważ zapewni szersze możliwości uczenia się dla wszystkich i umożliwi obranie bardziej elastycznych ścieżek uczenia się przez całe życie, a także przyczyni się do wspierania prawa do terminowej i dostosowanej do potrzeb pomocy w celu poprawy perspektyw zatrudnienia lub samozatrudnienia, w tym prawa do otrzymania wsparcia w zakresie szkoleń i przekwalifikowania.

W szczególności wnioski ma na celu:

- umożliwienie nabywania wiedzy, umiejętności i kompetencji, których ludzie potrzebują, aby odnieść sukces na zmieniającym się rynku pracy i w zmieniającym się społeczeństwie i tym samym czerpać korzyści zarówno ze sprawiedliwej społecznie odbudowy po pandemii COVID-19, jak i ze sprawiedliwego przechodzenia na gospodarkę cyfrową i ekologiczną;

⁸ OECD (2021), [„Micro-credential innovations in higher education: Who, What and Why?”](#) [„Innowacje w zakresie mikropoświadczeń w szkolnictwie wyższym: kto, co i dlaczego?”], OECD Education Policy Perspectives, nr 39, OECD Publishing, Paryż.

⁹ Komisja Europejska (2020), [Sprawozdanie końcowe: Europejskie podejście do mikropoświadczeń](#). Opracowanie Grupy Konsultacyjnej ds. mikropoświadczeń w szkolnictwie wyższym.

- wspieranie gotowości podmiotów oferujących mikropoświadczenia do zwiększenia elastyczności oferty edukacyjnej w celu zapewnienia obywatelom możliwości obierania indywidualnych ścieżek nauki i kariery;
- sprzyjanie włączeniu społecznemu i równym szansom, przy jednoczesnym przyczynianiu się do osiągnięcia odporności, sprawiedliwości społecznej i dobrobytu dla wszystkich, w kontekście zmian demograficznych i we wszystkich fazach cykli koniunkturalnych.

Aby osiągnąć te cele, we wniosku dotyczącym zalecenia Rady określono europejskie podejście, zgodnie z którym państwom członkowskim zaleca się:

- przyjęcie wspólnych unijnych definicji, norm i kluczowych zasad dotyczących opracowywania, wydawania i możliwości przenoszenia mikropoświadczeń;
- rozwój ekosystemu dla mikropoświadczeń;
- wykorzystanie potencjału mikropoświadczeń do wsparcia uczenia się przez całe życie i zdolności do zatrudnienia.

Zamierzeniem jest, aby mikropoświadczenia były opracowywane, stosowane i porównywane w sposób spójny przez państwa członkowskie, zainteresowane strony i poszczególne podmioty (od instytucji kształcenia i szkolenia po prywatne przedsiębiorstwa) w różnych sektorach, dziedzinach i krajach.

Wniosek ma na celu wspomagać prace nad mikropoświadczeniami prowadzone już przez państwa członkowskie, zainteresowane strony i rozmaite grupy podmiotów oferujących mikropoświadczenia w całej UE. We wniosku przedstawiono kluczowe zasoby i wskazówki dla tych podmiotów oraz innych osób zainteresowanych zgłębianiem tematyki mikropoświadczeń. Te kluczowe zasoby i wskazówki będą sprzyjać zwiększeniu wartości, jakości, uznawania, przejrzystości, możliwości przenoszenia i wykorzystania mikropoświadczeń w sposób spójny i zgodny. Tym samym przyczynią się do zbudowania wśród Europejczyków kultury uczenia się przez całe życie i zwiększenia ich zdolności do zatrudnienia.

Wniosek opiera się na pełnym poszanowaniu różnorodności i elastyczności mikropoświadczeń. Z tego względu we wniosku nie proponuje się utworzenia nowego systemu ani nowych rodzajów mikropoświadczeń. Ma on służyć zwiększeniu gotowości państw członkowskich i podmiotów wydających do: (i) wykorzystania potencjału mikropoświadczeń do poprawy uczenia się przez całe życie oraz (ii) jak najlepszego wykorzystania istniejących narzędzi służących opracowywaniu mikropoświadczeń.

Celem wniosku nie jest zastąpienie istniejących procesów krajowych w zakresie organizacji kształcenia i szkolenia, zatrudnienia czy rynków pracy. Mikropoświadczenia mają być uzupełnieniem tych systemów. Ponadto wniosek dotyczący zalecenia Rady opiera się na istniejących zasadach dotyczących procesów administracyjnych i mechanizmów rządowych na poziomie krajowym i instytucjonalnym – i w stosownych przypadkach zaleca się w nim ich dostosowanie – (np. w kontekście procesów zapewniania jakości i uznawania).

• **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Proponowane zalecenie Rady jest zgodne z innymi inicjatywami Unii dotyczącymi uczenia się przez całe życie i zdolności do zatrudnienia oraz stanowi ich uzupełnienie.

Jego opracowanie stanowi działanie następcze względem komunikatu w sprawie utworzenia europejskiego obszaru edukacji do 2025 r.¹⁰ i europejskiego programu na rzecz umiejętności¹¹, a także Planu działania na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych¹² przyjętego w dniu 4 marca 2021 r. W tym planie działania odniesiono się do mikropoświadczeń jako innowacyjnego instrumentu, który może „ułatwić elastyczne ścieżki uczenia się i wspierać pracowników w miejscu pracy lub w trakcie zmiany pracy czy innych zmian życiowych”. Mikropoświadczenia odegrają także kluczową rolę w dążeniu do osiągnięcia do 2030 r. celu zakładającego, że każdego roku co najmniej 60 % wszystkich dorosłych będzie uczestniczyło w szkoleniach. Jest to jeden z trzech głównych celów unijnych, które zostały z zadowoleniem przyjęte przez przywódców unijnych podczas Szczytu Społecznego w Porto¹³, jak wyrażono w deklaracji z Porto¹⁴ z dnia 8 maja 2021 r. i w konkluzjach Rady Europejskiej¹⁵ z dnia 25 czerwca 2021 r.

Wniosek dotyczący zalecenia Rady w sprawie mikropoświadczeń zostanie przyjęty równoległe z wnioskiem Komisji dotyczącym zalecenia Rady w sprawie indywidualnych rachunków szkoleniowych. Celem obu tych działań jest zapewnienie obywatelom możliwości rozwoju umiejętności i ich uznawalności przez całe ich życie.

Komisja przyjęła ponadto zalecenie w sprawie skutecznego aktywnego wspierania zatrudnienia w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 („zalecenie EASE”)¹⁶. To zalecenie miało na celu ułatwianie zmiany pracy oraz umożliwienie odbudowy gospodarczej po pandemii COVID-19 sprzyjającej zatrudnieniu, szczególnie przez wspieranie możliwości podnoszenia i zmiany kwalifikacji. W tym kontekście ważną rolę w zwiększaniu zdolności pracowników do zatrudnienia mogą odgrywać krótkie kursy szkoleniowe, w szczególności te zakończone otrzymaniem mikropoświadczeń.

W rezolucji z dnia 18 lutego 2021 r. w sprawie strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia na rzecz europejskiego obszaru edukacji i w szerszej perspektywie (2021–2030)¹⁷ Rada wzywa do realizacji następujących działań:

„Wzmocnienie kluczowej roli, jaką systemy szkolnictwa wyższego oraz kształcenia i szkolenia zawodowego odgrywają we wspieraniu uczenia się przez całe życie i docieraniu do bardziej zróżnicowanego grona osób uczących się. Zbadanie koncepcji i sposobów wykorzystania mikrokwalifikacji może pomóc poszerzyć możliwości uczenia się i mogłoby umocnić rolę szkolnictwa wyższego oraz kształcenia i szkolenia zawodowego w ramach uczenia się przez całe życie poprzez zapewnienie bardziej elastycznych i modułowych możliwości uczenia się i oferowanie bardziej włączających ścieżek uczenia się”.

W konkluzjach pt. „Sprawiedliwość i włączenie w kształceniu i szkoleniu jako czynniki sprzyjające osiągnięciu sukcesu edukacyjnego przez wszystkich”¹⁸ Rada zachęca państwa członkowskie do tego, by:

¹⁰ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:52020DC0625>

¹¹ <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1223#upskilling>

¹² C(2021) 102, https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/economy-works-people/jobs-growth-and-investment/european-pillar-social-rights/european-pillar-social-rights-action-plan_pl

¹³ Deklaracja z Porto, komunikat prasowy: <https://www.consilium.europa.eu/pl/press/press-releases/2021/05/08/the-porto-declaration/>

¹⁴ <https://www.consilium.europa.eu/pl/press/press-releases/2021/05/08/the-porto-declaration/>

¹⁵ <https://www.consilium.europa.eu/media/50839/2425-06-21-euco-conclusions-pl.pdf>

¹⁶ C(2021) 1372 final,

https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/ALL/?uri=uriserv%3AOJ.L_.2021.080.01.0001.01.ENG

¹⁷ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=uriserv:OJ.C_.2021.066.01.0001.01.POL

¹⁸ Dz.U. C 221 z 10.6.2021, [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:52021XG0610\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:52021XG0610(01))

„zachęcały do zapewniania wszystkim osobom uczącym się możliwości uczenia się, które pozwalają na obieranie elastycznych ścieżek kształcenia i szkolenia przez całe życie, m.in. poprzez walidację wcześniejszego uczenia się, także w środowisku pozaformalnym i nieformalnym i w ramach elastycznych podejść, w tym poprzez zbadanie i wykorzystanie europejskiego podejścia do mikrokwalifikacji, bez podważania podstawowej zasady pełnego programu studiów w ramach kształcenia i szkolenia”.

Podkreśla w nich także, że szkolnictwo wyższe „[m]oże również zapewniać dalsze angażowanie dorosłych, promować podnoszenie i zmianę kwalifikacji oraz odgrywać rolę w uczeniu się przez całe życie, poprzez elastyczne opcje alternatywne względem pełnych programów, dzięki zbadaniu i wykorzystaniu europejskiego podejścia do mikrokwalifikacji”.

W konkluzjach Rady w sprawie inicjatywy „Uniwersytety Europejskie”¹⁹ Rada zwraca się do Komisji i państw członkowskich, aby „[w]spólnie zbadały, jakie kroki są niezbędne, by umożliwić testowanie mikrokwalifikacji w szkolnictwie wyższym, po to by pomóc w rozszerzeniu możliwości uczenia się i wzmocnić rolę instytucji szkolnictwa wyższego w uczeniu się przez całe życie”.

W przyjętym w dniu 24 listopada 2020 r. zaleceniu Rady w sprawie kształcenia i szkolenia zawodowego na rzecz zrównoważonej konkurencyjności, sprawiedliwości społecznej i odporności²⁰ wezwano Komisję do zbadania „koncepcji i wykorzystania mikrokwalifikacji, także w kształceniu i szkoleniu zawodowym [VET], wraz z państwami członkowskimi i odpowiednimi interesariuszami, w tym w kontekście grupy doradczej ds. europejskich ram kwalifikacji, zgodnie z propozycją zawartą w europejskim programie na rzecz umiejętności”.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Proponowane zalecenie Rady jest zgodne z art. 165 i 166 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE)²¹.

Art. 165 ust. 1 TFUE stanowi, że „Unia przyczynia się do rozwoju edukacji o wysokiej jakości poprzez zachęcanie do współpracy między państwami członkowskimi oraz, jeśli jest to niezbędne, poprzez wspieranie i uzupełnianie ich działalności, w pełni szanując odpowiedzialność państw członkowskich za treść nauczania i organizację systemów edukacyjnych”. Art. 165 ust. 2 TFUE stanowi ponadto, że działanie Unii w dziedzinie edukacji będzie po części zmierzało do „sprzyjania mobilności studentów i nauczycieli, między innymi poprzez zachęcanie do akademickiego uznawania dyplomów i okresów studiów”.

W art. 166 ust. 1 TFUE stwierdzono, że „Unia urzeczywistnia politykę kształcenia zawodowego, która wspiera i uzupełnia działanie państw członkowskich, w pełni szanując odpowiedzialność państw członkowskich za treść i organizację kształcenia zawodowego”.

Art. 149 w połączeniu z art. 292 TFUE ustanawia podstawę prawną skoordynowanej strategii na rzecz zatrudnienia oraz wspierania wysokiego poziomu kwalifikacji i wyszkolenia pracowników i ich zdolności do dostosowywania się. W art. 149 przewidziano możliwość przyjęcia środków mających „sprzyjać współpracy między państwami członkowskimi oraz

¹⁹ Dz.U. C 221 z 10.6.2021, <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8658-2021-INIT/pl/pdf>

²⁰ Dz.U. C 417 z 2.12.2020, s. 1, [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A32020H1202\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A32020H1202(01))

²¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=celex%3A12012E%2FTXT>

wspierać ich działania w dziedzinie zatrudnienia poprzez inicjatywy mające na celu rozwijanie wymiany informacji i najlepszych praktyk, dostarczanie analiz porównawczych i porad, jak również popieranie nowatorskiego podejścia i ocenianie doświadczeń, zwłaszcza przez odwołanie się do projektów pilotażowych”.

Niniejszy wniosek zapewnia pełne poszanowanie odpowiedzialności państw członkowskich za organizację ich systemów kształcenia i szkolenia (w tym treści nauczania oraz ich różnorodności kulturowej i językowej), a także za organizację zatrudnienia i rynków pracy. Wniosek odzwierciedla uzupełniającą i wspierającą rolę UE oraz dobrowolny charakter współpracy europejskiej w zakresie tych systemów. Inicjatywa zakłada pełne poszanowanie kompetencji Unii.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Niniejszy wniosek ma na celu wsparcie i poprawę trwających prac nad mikropoświadczeniami i ich rozwoju w państwach członkowskich, przy pełnym poszanowaniu zasady pomocniczości, zgodnie z art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), poprzez pozostawienie w gestii państw członkowskich decyzji dotyczących skali i formy ich realizacji.

Państwa członkowskie w pełni i w pierwszym rzędzie odpowiadają za treść nauczania oraz organizację swoich systemów kształcenia i szkolenia oraz zatrudnienia i rynków pracy. Mikropoświadczenia znacznie się jednak różnią w zależności od kraju i sektora, podobnie jak różne są podejścia do ich definicji, formatu i innych cech. Wspólne podejścia do opracowywania i wykorzystywania mikropoświadczeń na poziomie UE mogą wspierać i wzmacniać działania krajowe. Mogą także przyczynić się do budowania zaufania wśród państw członkowskich i zainteresowanych stron. Należy zatem uzgodnić te wspólne podejścia, tak aby uniknąć mnożenia definicji i norm dotyczących mikropoświadczeń, co mogłoby ograniczać ich jakość, przejrzystość, transgraniczną porównywalność, uznawanie i możliwość przenoszenia na jednolitym rynku UE.

Inicjatywa UE w tej dziedzinie jest również uzasadniona w celu zapewnienia pozytywnej konwergencji społeczno-gospodarczej w unii gospodarczej i walutowej oraz w szerszej perspektywie w UE. Ponieważ zapotrzebowanie na umiejętności zmienia się szybko w poszczególnych sektorach i w zależności od sektorów, a na niektóre z nich istotny wpływ mają ekologiczna i cyfrowa transformacja, zwiększenie dostępu do możliwości szkolenia może również poprawić odporność rynków pracy na takie wstrząsy, jak ten wywołany przez COVID-19.

- **Proporcjonalność**

Niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności, o której mowa w art. 5 ust. 4 TUE.

Ani treść, ani forma niniejszego proponowanego zalecenia Rady nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów zalecenia. Proponowane działania są proporcjonalne do zamierzonych celów, ponieważ opierają się na poszanowaniu praktyk państw członkowskich i różnorodności systemów krajowych. Co więcej, wszelkie zobowiązania podejmowane przez państwa członkowskie mają charakter dobrowolny i każde państwo członkowskie ma swobodę decydowania o przyjętym podejściu. Wniosek wspiera już prowadzone w szeregu państw członkowskich badania nad mikropoświadczeniami. Wniosek uwzględnia także zróżnicowane podejście, które odzwierciedla różne sytuacje gospodarcze, finansowe

i społeczne państw członkowskich oraz ich różne systemy kształcenia, szkolenia, zatrudnienia i rynku pracy.

- **Wybór instrumentu**

Aby osiągnąć cele, o których mowa powyżej, w TFUE, w szczególności w jego art. 165 ust. 4, art. 166 ust. 4, art. 149 w połączeniu z art. 292, przewidziano możliwość przyjmowania przez Radę zaleceń na podstawie wniosku Komisji. Zalecenie Rady stanowi odpowiedni instrument w dziedzinie kształcenia, szkolenia, zatrudnienia i rynków pracy, w których UE ma odpowiedzialność wspierającą. Instrument ten był często wykorzystywany do działań na szczeblu UE w tej dziedzinie. Jako instrument prawny zalecenie Rady wyraża zobowiązanie państw członkowskich do wprowadzenia zawartych w nim środków oraz zapewnia solidną polityczną podstawę współpracy w tych dziedzinach, przy pełnym poszanowaniu uprawnień państw członkowskich.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W 2020 i 2021 r. Komisja Europejska przeprowadziła szeroko zakrojone konsultacje, aby poznać opinie zainteresowanych stron. Po zebraniu wstępnych informacji zwrotnych od ekspertów w przedmiotowej dziedzinie, w latach 2020 i 2021 przeprowadzono 53 ukierunkowane konsultacje, aby zapewnić udział wszystkich zainteresowanych stron i członków społeczeństwa.

Ważnym etapem tych konsultacji były otwarte konsultacje publiczne prowadzone od kwietnia do lipca 2021 r., w ramach których otrzymano ponad 500 odpowiedzi z 43 państw oraz ponad 90 dokumentów opisujących stanowisko.

W trakcie całego procesu konsultacji Komisja Europejska była zaangażowana w ocenę krajowych i unijnych działań na rzecz rozwoju mikropoświadczeń.

Ogólnie rzecz biorąc, wśród wszystkich kategorii zainteresowanych stron panowała ogólna zgoda co do potrzeby opracowania europejskiego podejścia do mikropoświadczeń. Pojawiły się jednak przeciwstawne interesy i perspektywy w odniesieniu do różnych aspektów, takich jak: (i) jasna definicja mikropoświadczeń; (ii) zapewnienie jakości i elastyczności oraz (iii) rola mikropoświadczeń.

Przedstawiona przez Komisję do konsultacji definicja mikropoświadczeń zdobyła poparcie znacznej większości zainteresowanych stron. Niektóre sugestie dotyczyły określania mikropoświadczeń jako powiązanych z „nauką w małym wymiarze” zamiast dotyczących „krótkich doświadczeń edukacyjnych”, tak aby nie wiązać ich definicji z okresem czasu. Proponowany komponent standardowy opisujący mikropoświadczenie również został dobrze przyjęty przez większość respondentów, którzy uznali każdy z proponowanych standardów za istotny bądź zalecany.

Zainteresowane strony uznały, że podstawową rolą Unii w tym kontekście jest zaproponowanie spójnego podejścia do mikropoświadczeń na poziomie UE. Zainteresowane

strony uznały również za szczególnie ważne, aby UE zapewniła sprawiedliwe i przejrzyste procesy uznawania mikropoświadczeń oraz przedstawiła ich jasną definicję.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Wniosek opiera się na wielu sprawozdaniach i badaniach dotyczących podnoszenia i zmiany kwalifikacji. We wniosku uwzględniono również wpływ sytuacji związanej z COVID-19 oraz ekologicznej i cyfrowej transformacji na systemy kształcenia i szkolenia oraz zdolność do zatrudnienia. Na potrzeby tej inicjatywy szczególnie istotny wkład zapewniły: (i) Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju; (ii) Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego; (iii) Europejska Fundacja Kształcenia; (iv) odpowiednie projekty Erasmus+; (v) sprawozdanie przygotowane przez sieć ekspertów ds. społecznego wymiaru kształcenia i szkolenia (NESET) oraz (vi) sprawozdanie grupy konsultacyjnej na temat roli mikropoświadczeń w szkolnictwie wyższym. Odnośne informacje są zawarte w towarzyszącym dokumencie roboczym służb Komisji.

- **Ocena skutków**

Nie przeprowadzono oceny skutków ze względu na: (i) fakt, że przedmiotowe działania uzupełniają inicjatywy państw członkowskich; (ii) dobrowolny charakter proponowanych działań oraz (iii) zakres oczekiwanych skutków. Podstawą opracowania wniosku były specjalne badania, konsultacje z państwami członkowskimi, konsultacje publiczne i szereg specjalnych konsultacji z zainteresowanymi stronami.

W towarzyszącym dokumencie roboczym służb Komisji na poparcie proponowanego zalecenia opisano różnorodne najnowsze dowody naukowe wraz z opiniami i doświadczeniami europejskich zainteresowanych stron. Przedstawiono w nim także przykłady istniejących polityk i projektów w tej szybko rozwijającej się dziedzinie.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy.

- **Prawa podstawowe**

Niniejsze proponowane zalecenie Rady nie narusza praw podstawowych. Jest ono zgodne z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej²², mianowicie prawem do nauki, prawem do dostępu do kształcenia zawodowego i ustawicznego (art. 14) oraz prawem do ochrony danych osobowych (art. 8).

4. WPLYW NA BUDŻET

Inicjatywa ta nie będzie wymagała dodatkowych zasobów z budżetu UE.

5. POZOSTAŁE ELEMENTY

- **Plany wdrożenia oraz ustalenia dotyczące monitorowania, oceny i sprawozdawczości**

Aby wesprzeć wdrażanie zalecenia, Komisja proponuje opracowanie, we współpracy z państwami członkowskimi, szczegółowych materiałów zawierających wytyczne, podręczników i innych konkretnych produktów. Zostaną one opracowane na podstawie dowodów, wzajemnego uczenia się oraz zidentyfikowanych dobrych praktyk. Państwom

²² Dz.U. C 326 z 26.10.2012, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=celex:12012P/TXT>

członkowskim zaleca się, aby jak najszybciej wdrożyły zasady określone w zaleceniu oraz aby przedstawiły plan określający odpowiednie środki, które podejmą na szczeblu krajowym. Komisja zamierza informować o stosowaniu zaleceń za pomocą odpowiednich unijnych ram monitorowania i sprawozdawczości.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W zaleceniu zaproponowano wytyczne i działania, które mogą być realizowane przez państwa członkowskie w celu poprawy jakości, przejrzystości i wykorzystania niewielkich doświadczeń edukacyjnych prowadzących do uzyskania mikropoświadczeń. We wniosku przedstawiono zestaw zaleceń dla państw członkowskich, zgodnie z krajowymi priorytetami i uwarunkowaniami. Zachęca się w nim również Komisję do wspierania państw członkowskich i zainteresowanych stron, w szczególności przez ułatwianie współpracy i opracowywanie praktycznych wskazówek i narzędzi wspierających rozwój i wykorzystanie mikropoświadczeń. Zalecenie zawiera także zobowiązanie Komisji Europejskiej do uzupełniania i wspierania działań państw członkowskich w tej dziedzinie.

W pkt 1–2 zaleca się, aby państwa członkowskie przyjęły europejskie podejście do mikropoświadczeń w celu: (i) zwiększenia możliwości uczenia się; wspierania gotowości podmiotów oferujących mikropoświadczenia oraz (iii) promowania włączenia społecznego i równych szans. Mikropoświadczenia pomogą również osiągnąć cel zakładający, że każdego roku co najmniej 60 % wszystkich dorosłych będzie uczestniczyło w szkoleniach, określony w planie działania na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych i przyjęty z zadowoleniem przez przywódców unijnych.

W pkt 3–4 stwierdza się wyraźnie zakres wniosku, jakim jest ustanowienie wspólnego europejskiego podejścia do oferowania mikropoświadczeń. To wspólne podejście będzie obejmować definicję mikropoświadczeń i wytyczne dotyczące sposobu ich opracowywania, wydawania i opisywania.

W pkt 5 zawarto definicje do celów zalecenia.

W pkt 6 zaleca się, aby państwa członkowskie przyjęły „standardowe unijne” elementy opisu mikropoświadczenia oraz unijne zasady opracowywania i wydawania mikropoświadczeń, określone w załącznikach I i II.

W pkt 7–10 określono działania mające na celu rozwój „ekosystemów dla mikropoświadczeń” w ramach zmieniających się systemów kształcenia i szkolenia, rynków pracy i społeczeństwa.

W pkt 11–15 zawarto zalecenia dotyczące korzystania z mikropoświadczeń w ramach systemów kształcenia i szkolenia, polityki w dziedzinie umiejętności, polityki zatrudnienia i aktywnej polityki rynku pracy, tak aby sprostać potrzebom szerokiego grona osób uczących się, pracujących, poszukujących pracy i innych i umożliwić im czerpanie pełnych korzyści zarówno ze sprawiedliwej społecznie odbudowy po pandemii COVID-19, jak i ze sprawiedliwego przechodzenia na gospodarkę cyfrową i ekologiczną.

Ponadto we wniosku proponuje się promowanie korzystania z mikropoświadczeń, aby pomóc niektórym grupom docelowym powrócić na rynek pracy, w szczególności osobom

otrzymującym dochód minimalny i długotrwale bezrobotnym oraz osobom o niskich kwalifikacjach. Sugeruje się również promowanie korzystania z mikropoświadczeń przez osoby samozatrudnione i osoby pracujące za pośrednictwem platform internetowych, które mogą nie mieć dostępu do tradycyjnego kształcenia i szkolenia, ale potrzebują ukierunkowanego wsparcia, aby rozwijać swoją karierę zawodową. Mikropoświadczenia mogą być także wykorzystywane do uznawania wyników obowiązkowych lub wymaganych szkoleń dla określonych stanowisk i zawodów, np. pierwsza pomoc, ręczne przemieszczanie czy obsługa maszyn w kontekście określonych stanowisk i zawodów²³.

W pkt 16–19 z zadowoleniem przyjęto fakt, że Komisja zamierza wspierać rozwój i wykorzystanie mikropoświadczeń poprzez: (i) rozwijanie lub dostosowywanie unijnych narzędzi i usług; (ii) wspieranie współpracy między państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami; (iii) rozwijanie platformy Europass oraz (iv) wspieranie dalszych badań nad powszechnym stosowaniem europejskiego podejścia do mikropoświadczeń.

Podstawą wdrożenia zalecenia będą istniejące narzędzia UE, które służą wspieraniu potrzeb osób i organizacji, w tym Europass i cyfrowe poświadczenia Europass potwierdzające rezultaty nauki, które wspierają możliwość przenoszenia i autentyczność mikropoświadczeń. Wdrożenie będzie również wspierane przez inicjatywę na rzecz europejskiej legitymacji studenckiej, która pozwoli studentom na elektroniczne i bezpieczne udostępnianie zdobytych mikropoświadczeń innym instytucjom kształcenia i szkolenia. Ponadto unijne programy i instrumenty finansowania pomogą zwiększyć powszechne wykorzystanie doświadczeń edukacyjnych w małym wymiarze prowadzących do uzyskania mikropoświadczeń.

W pkt 20–22 ustanowiono mechanizmy sprawozdawczości dotyczące wdrożenia zalecenia.

W towarzyszącym dokumencie roboczym służb Komisji na poparcie proponowanego zalecenia opisano różnorodne najnowsze dowody naukowe wraz z opiniami i doświadczeniami europejskich zainteresowanych stron. Przedstawiono w nim także przykłady istniejących polityk i projektów w tej szybko rozwijającej się dziedzinie.

²³ Niniejszy wniosek nie dotyczy uznawania zawodów regulowanych określonych w dyrektywie 2005/36/WE.

Wniosek

ZALECENIE RADY

w sprawie europejskiego podejścia do mikropoświadczeń na potrzeby uczenia się przez całe życie i zdolności do zatrudnienia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 149 i 292, a także art. 165 i 166,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Coraz więcej Europejczyków musi uaktualnić swoją wiedzę, umiejętności i kompetencje, aby wypełnić lukę między kształceniem formalnym a potrzebami szybko zmieniającego się społeczeństwa i rynku pracy. Odbudowa po pandemii COVID-19 oraz ekologiczna i cyfrowa transformacja przyspieszyły tempo zmian w sposobie życia, uczenia się i pracy. Pandemia miała niekorzystny wpływ na perspektywy zawodowe zarówno osób młodych, jak i dorosłych. Spowodowała także zwiększenie bezrobocia i zaszkodziła fizycznemu, psychicznemu i emocjonalnemu dobrostanowi setek milionów Europejczyków.
- (2) Jednym z głównych wyzwań, przed jakimi stoją europejskie przedsiębiorstwa i pracodawcy, jest niewystarczająca podaż odpowiednich umiejętności na unijnym rynku pracy. Jednocześnie pracownicy stają w obliczu bezprecedensowych zmian w sposobie organizacji pracy. Ponadto w związku z ekologiczną i cyfrową transformacją zmieniają się profile zadań i wymagania dotyczące umiejętności. Jak podkreślono w decyzji Rady w sprawie wytycznych dotyczących polityk zatrudnienia²⁴, państwa członkowskie powinny „umożliwiać każdemu przewidywanie i lepsze dostosowanie się do potrzeb rynku pracy, w szczególności poprzez ciągłe przekwalifikowywanie się i podnoszenie umiejętności”. Jest to niezbędne, aby pracownicy mogli odpowiedzieć na potrzeby związane z ich obecnym miejscem pracy lub przejść do nowych miejsc pracy i rozwijających się sektorów, takich jak sektor ekologiczny i cyfrowy, w szczególności w kontekście starzenia się społeczeństwa.
- (3) Aby rozwijać swoje kompetencje osobiste, społeczne, kulturowe i zawodowe, ludzie potrzebują dostępu do wysokiej jakości oferty nauczania i uczenia się, świadczonej na różne sposoby i w różnych środowiskach. Wezwano do zwiększenia elastyczności systemów kształcenia i szkolenia oraz znalezienia rozwiązań, które pozwolą zapewnić bardziej zorientowane na osobę uczącą się, dostępne i integracyjne formy kształcenia dla szerszej grupy profili. Organizatorzy kształcenia i szkolenia pozaformalnego również zaspokajają tę potrzebę, oferując nowe i innowacyjne możliwości podnoszenia i zmiany kwalifikacji.

²⁴ Dz.U. L 344 z 19.10.2020, s. 4.

- (4) Kluczem do zapewnienia każdemu umiejętności, których potrzebuje, aby odnieść sukces w społeczeństwie, na rynku pracy i w życiu osobistym, jest skuteczna kultura uczenia się przez całe życie. Istotne jest, aby ludzie przez całe swoje życie mieli dostęp do odpowiedniego kształcenia i szkolenia wysokiej jakości oraz możliwości podniesienia i zmiany kwalifikacji. Możliwości uczenia się przez całe życie powinny być częścią długoterminowej strategii instytucji kształcenia i szkolenia, mającej na celu poprawę ich zdolności reagowania na szybko zmieniające się potrzeby pracodawców i osób uczących się. Umożliwiłoby to bardziej zróżnicowanej grupie osób uczących się (w tym absolwentom tych instytucji i innym dorosłym słuchaczom) podnoszenie i zmianę kwalifikacji. Instytucje szkolnictwa wyższego, instytucje kształcenia i szkolenia zawodowego oraz inne podmioty oferujące mikropoświadczenia muszą ze sobą współpracować, aby sprawnie uwzględniać wyniki najnowszych badań w opracowywaniu i aktualizowaniu możliwości uczenia się.
- (5) Mikropoświadczenia mogą pomóc w poświadczaniu wyników tych niewielkich doświadczeń edukacyjnych. Umożliwiają one ukierunkowane, elastyczne nabywanie wiedzy, umiejętności i kompetencji, które pozwolą sprostać nowym i pojawiającym się potrzebom w społeczeństwie i na rynku pracy, a przy tym nie zastępują tradycyjnych kwalifikacji. Mikropoświadczenia mogą być opracowywane i oferowane przez rozmaite podmioty w różnych środowiskach uczenia się (zarówno formalnych, pozaformalnych, jak i nieformalnych).
- (6) Mimo ich rosnącego wykorzystania w Europie nie ma wspólnej definicji mikropoświadczeń ani norm w ich zakresie. Taka sytuacja ogranicza zrozumienie i wykorzystanie mikropoświadczeń, tym samym osłabiając ich potencjał w zakresie ułatwiania elastycznych ścieżek kształcenia i kariery.
- (7) Pierwsza zasada Europejskiego filaru praw socjalnych²⁵ stanowi, że każdy ma prawo do edukacji włączającej, charakteryzującej się dobrą jakością, szkoleń i uczenia się przez całe życie w celu utrzymania i nabywania umiejętności, które pozwolą mu w pełni uczestniczyć w życiu społeczeństwa i skutecznie radzić sobie ze zmianami na rynku pracy w każdym miejscu w Unii Europejskiej. Czwarta zasada Europejskiego filaru praw socjalnych stanowi, że każdy ma prawo do terminowego i dostosowanego do potrzeb wsparcia na rzecz poprawy perspektyw zatrudnienia lub prowadzenia działalności na własny rachunek. To prawo do wsparcia obejmuje prawo do otrzymania wsparcia w szkoleniu i zmianie kwalifikacji zawodowych. W planie działania na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych odniesiono się do mikropoświadczeń jako innowacyjnego instrumentu, który może „ułatwić elastyczne ścieżki uczenia się i wspierać pracowników w miejscu pracy lub w trakcie zmiany pracy”. Mikropoświadczenia mogą odgrywać rolę w osiągnięciu do 2030 r. głównych celów unijnych, w tym celu zakładającego, że każdego roku co najmniej 60 % wszystkich dorosłych będzie uczestniczyło w szkoleniach, oraz celu dotyczącego wskaźnika zatrudnienia na poziomie co najmniej 78 %. Oba te cele zostały z zadowoleniem przyjęte przez przywódców unijnych, partnerów społecznych i społeczeństwo obywatelskie podczas Szczytu Społecznego w Porto, a następnie przez Radę Europejską w dniu 25 czerwca 2021 r.²⁶

²⁵ Dz.U. C 428 z 13.12.2017, s. 3.

²⁶ „Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje główne cele UE zawarte w planie działania dotyczącym Europejskiego filaru praw socjalnych, zgodnie z deklaracją z Porto”, Rada Unii Europejskiej (2021), konkluzje Rady Europejskiej, 24–25 czerwca 2021 r., EUCO 7/21.

- (8) Równoległe z planem działania Komisja przyjęła zalecenie w sprawie skutecznego aktywnego wspierania zatrudnienia w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 („zalecenie EASE”)²⁷. W zaleceniu tym przedstawiła konkretne wytyczne polityczne dla państw członkowskich dotyczące opracowania spójnych pakietów politycznych mających na celu ułatwienie zmiany pracy i umożliwienie odbudowy gospodarczej po pandemii COVID-19 sprzyjającej zatrudnieniu. Wytyczne te obejmują możliwości w zakresie podnoszenia i zmiany kwalifikacji oraz środki wsparcia.
- (9) W europejskim programie na rzecz umiejętności²⁸ zapowiedziano 12 działań przewodnich, w tym między innymi nową inicjatywę dotyczącą europejskiego podejścia do mikropoświadczeń. Ma ona sprzyjać zapewnieniu jakości, przejrzystości i wykorzystania mikropoświadczeń w całej UE. W programie na rzecz umiejętności zapowiedziano także inicjatywę dotyczącą indywidualnych rachunków szkoleniowych, która ma pomóc wypełnić istniejące luki w dostępie do szkoleń dla dorosłych w wieku produkcyjnym, aby mogli oni z powodzeniem radzić sobie z przepływami na rynku pracy. Mikropoświadczenia mogą być wykorzystywane w ramach szkolenia udostępnionego obywatelom w celu wsparcia funkcjonowania tych indywidualnych rachunków szkoleniowych.
- (10) W komunikacie w sprawie utworzenia europejskiego obszaru edukacji do 2025 r.²⁹ zapowiedziano, że Komisja będzie działać na rzecz opracowania europejskiego podejścia do mikropoświadczeń, aby pomóc w poszerzeniu możliwości uczenia się i wzmocnieniu znaczenia roli instytucji szkolnictwa wyższego oraz instytucji kształcenia i szkolenia zawodowego w uczeniu się przez całe życie.
- (11) W zaleceniu Rady w sprawie kształcenia i szkolenia zawodowego na rzecz zrównoważonej konkurencyjności, sprawiedliwości społecznej i odporności wezwano Komisję do zbadania „konceptji i wykorzystania mikrokwalifikacji”.
- (12) W konkluzjach Rady w sprawie inicjatywy „Uniwersytety Europejskie” – łączenie szkolnictwa wyższego, badań, innowacji i społeczeństwa: ku nowemu wymiarowi europejskiego szkolnictwa wyższego³⁰ podkreślono, że mikropoświadczenia pozwoliłyby poszerzyć możliwości uczenia się, by „wyjść naprzeciw nietradycyjnym osobom uczącym się i zapotrzebowaniu na nowe umiejętności na rynku pracy; uelastyczyć uczenie się i uczynić je bardziej modułowym; wesprzeć dostęp do szkolnictwa wyższego; angażować osoby uczące się niezależnie od ich wcześniejszych kwalifikacji lub pochodzenia, promując zmianę i podnoszenie kwalifikacji, a zarazem zapewniając dobrej jakości edukację”.
- (13) W sformułowanym na konferencji w Rzymie komunikacie dotyczącym międzyrządowego procesu bolońskiego³¹ ministrowie edukacji z europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego zobowiązali się do wspierania instytucji szkolnictwa wyższego w swoich państwach w zakresie: (i) dywersyfikacji ich oferty edukacyjnej oraz (ii) opracowywania innowacyjnych rozwiązań dotyczących treści i metod nauczania. Oprócz pełnego programu studiów wiele instytucji szkolnictwa wyższego oferuje lub planuje oferować mniejsze jednostki uczenia się. Takie mniejsze jednostki uczenia się pozwolą osobom uczącym się rozwinąć lub uaktualnić ich kulturowe, zawodowe i przekrojowe umiejętności i kompetencje na różnych etapach życia.

²⁷ C(2021) 1372 final.

²⁸ C(2020) 274 final.

²⁹ C(2020) 625 final.

³⁰ Dz.U. C 221 z 10.6.2021, s. 9.

³¹ Komunikat ministerialny z Rzymu z dnia 19.11.2020 r.

Współpraca w ramach procesu bolońskiego będzie ukierunkowana na zbadanie tego, w jaki sposób i w jakim zakresie można zdefiniować, opracować, wdrożyć i uznawać te mniejsze elastyczne jednostki uczenia się – w tym te zakończone otrzymaniem mikropoświadczeń – za pomocą wspólnych narzędzi.

- (14) Systemy kształcenia i szkolenia powinny być ukierunkowane na różnorodne indywidualne potrzeby, zdolności i możliwości wszystkich osób uczących się. Powinny one ponadto oferować wszystkim możliwości uczenia się, w tym powiązanie z uczeniem się w środowisku pozaformalnym i nieformalnym, jak podkreślono w konkluzjach Rady w sprawie sprawiedliwości i włączenia w kształceniu i szkoleniu³². Dobrze opracowane mikropoświadczenia mogą być wykorzystywane w ramach ukierunkowanych działań wspierających włączenie społeczne i dostępność możliwości kształcenia i szkolenia dla szerszej grupy osób uczących się. Ta szersza grupa osób uczących się obejmuje grupy defaworyzowane i słabsze (takie jak osoby z niepełnosprawnościami, seniorzy, osoby o niskich kwalifikacjach/umiejętnościach, mniejszości, osoby ze środowisk migracyjnych, uchodźcy i osoby o mniejszych szansach ze względów geograficznych lub z powodu niekorzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej). Mikropoświadczenia mogą być również wykorzystywane w celu zapobiegania wczesnemu kończeniu kształcenia i szkolenia oraz wspierania przechodzenia od kształcenia do zatrudnienia. Oczekiwany wzrost liczby uchodźców i osób ubiegających się o azyl będzie wymagał opracowania strategii skutecznej integracji tych grup w systemach kształcenia, szkolenia i pracy. Wskazówki i wzajemne uczenie się w całej UE w zakresie opracowywania mikropoświadczeń mogą sprzyjać włączeniu społecznemu i zapewnić dostęp do korzyści osobom uczącym się ze wszystkich grup społecznych.
- (15) Mikropoświadczenia mogą także wspierać rozwój zawodowy i mobilność osób korzystających z niestandardowych form zatrudnienia, jak na przykład w ramach gospodarki platform³³. Osoby pracujące za pośrednictwem platform mają ograniczony dostęp do szkoleń ze względu na ich status osób samozatrudnionych.
- (16) Mikropoświadczenia mogą odgrywać aktywną rolę w realizacji inicjatyw strategicznych UE mających na celu zapewnienie postępów w ekologicznej i cyfrowej transformacji. Mikropoświadczenia mogą: (i) wspierać realizację celów zaktualizowanego Planu działania w dziedzinie edukacji cyfrowej³⁴, aby pomóc zapewnić możliwości elastycznego i otwartego uczenia się na potrzeby rozwoju umiejętności cyfrowych oraz (ii) przyczynić się do realizacji celów określonych w komunikacie Komisji w sprawie cyfrowego kompasu na 2030 r., polegających na zapewnieniu do 2030 r. w Europie wykwalifikowanego cyfrowo społeczeństwa i wysoko wykwalifikowanych profesjonalistów w dziedzinie cyfrowej. Mikropoświadczenia mogą także odgrywać rolę w realizacji Europejskiego Zielonego Ładu³⁵ będącego europejską strategią na rzecz wzrostu, której celem jest transformacja gospodarki i społeczeństwa Europy i skierowanie ich na bardziej zrównoważoną ścieżkę.

³² Dz.U. C 221 z 10.6.2021, s. 8.

³³ „Pojęcie gospodarki platform internetowych należy rozumieć jako obejmujące wszelką działalność gospodarczą wynikającą z rzeczywistych lub zamierzonych transakcji handlowych na rynku wewnętrznym i ułatwianą bezpośrednio lub pośrednio przez platformy internetowe, w szczególności usługi pośrednictwa internetowego i wyszukiwarki internetowe”, C(2018) 2393 final z 26.4.2018, s. 1.

³⁴ C(2020) 624 final.

³⁵ C(2019) 640 final.

- (17) W zaleceniu Rady w sprawie europejskich ram kwalifikacji (ERK) dla uczenia się przez całe życie³⁶ określono wspólne ramy odniesienia pomagające obywatelom i organizacjom porównywać zarówno różne systemy kwalifikacji, jak i poziomy kwalifikacji oferowane w ramach tych systemów. ERK, które stanowią europejskie ramy odniesienia, są otwarte na wszystkie rodzaje i poziomy kwalifikacji. ERK są także otwarte na mikropoświadczenia, które są uwzględnione w krajowych ramach kwalifikacji.
- (18) W zaleceniu Rady z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego³⁷ wzywa się państwa członkowskie do posiadania – stosownie do krajowych uwarunkowań i krajowej specyfiki oraz w stopniu, w jakim uznają to za właściwe – do 2018 r., rozwiązań dotyczących walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego. Te rozwiązania dotyczące walidacji oznaczają, że obywatele mogą uzyskać walidację wiedzy, umiejętności i kompetencji, które nabywają w ramach uczenia się pozaformalnego i nieformalnego. Ponadto te rozwiązania dotyczące walidacji umożliwiają uzyskanie pełnych lub – w stosownych przypadkach – częściowych kwalifikacji. W przeprowadzonej w 2020 r. ocenie tego zalecenia³⁸ wezwano do dalszego rozwijania powiązań między walidacją a mikropoświadczeniami.
- (19) W decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/646 z dnia 18 kwietnia 2018 r. w sprawie wspólnych ram mających na celu świadczenie lepszej jakości usług w zakresie umiejętności i kwalifikacji (Europass)³⁹ określono podstawowe zasady udostępniania obywatelom narzędzi internetowych umożliwiających im zarządzanie karierą i uczeniem się przez całe życie za pomocą usług uwierzytelniania poświadczeń, które zapewniają możliwość przenoszenia mikropoświadczeń.
- (20) Adekwatność, opracowywanie i uaktualnianie mikropoświadczeń zależy od: (i) współpracy i współdziałania między organami krajowymi, organizacjami edukacyjnymi i organizacjami szkoleniowymi oraz (ii) sektorowego i międzybranżowego dialogu społecznego (ten dialog społeczny powinien odbywać się z udziałem organizacji, które reprezentują pracowników i pracodawców zarówno z sektora prywatnego, jak i publicznego; małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) oraz pracowników z wyższym wykształceniem i kadr kierowniczych).
- (21) Treść niniejszego zalecenia jest w pełni zgodna z zasadami pomocniczości i proporcjonalności,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Cele

1. Zaleca się, aby państwa członkowskie przyjęły europejskie podejście do mikropoświadczeń w celu:
 - a) umożliwienia nabywania wiedzy, umiejętności i kompetencji, których ludzie potrzebują, aby odnieść sukces na zmieniającym się rynku pracy i w zmieniającym się społeczeństwie i tym samym czerpać korzyści ze sprawiedliwej społecznie odbudowy oraz sprawiedliwego przechodzenia na gospodarkę cyfrową i ekologiczną;

³⁶ Dz.U. C 189 z 15.6.2017.

³⁷ Dz.U. C 398 z 22.12.2012.

³⁸ SWD(2020) 121 final.

³⁹ Dz.U. C 112 z 2.5.2018.

- b) wspierania gotowości podmiotów oferujących mikropoświadczenia do zwiększenia przejrzystości i elastyczności oferty edukacyjnej w celu zapewnienia obywatelom możliwości obierania indywidualnych ścieżek nauki i kariery;
 - c) sprzyjania włączeniu społecznemu i równym szansom oraz przyczyniania się do osiągnięcia odporności, sprawiedliwości społecznej i dobrobytu dla wszystkich, w kontekście zmian demograficznych i we wszystkich fazach cykli koniunkturalnych.
2. Państwa członkowskie powinny wykorzystywać mikropoświadczenia jako narzędzie, które pomoże im osiągnąć cel zakładający, że każdego roku co najmniej 60 % wszystkich dorosłych będzie uczestniczyło w szkoleniach, określony w planie działania na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych i przyjęty z zadowoleniem przez przywódców unijnych.

Zakres

3. Niniejsze zalecenie obejmuje mikropoświadczenia, a także strategie polityczne, które mogą sprzyjać ich skutecznemu opracowywaniu i wykorzystywaniu.
4. Mikropoświadczenia mogą być wykorzystywane w celu uzupełnienia i wzmocnienia ekosystemów kształcenia, szkolenia, uczenia się przez całe życie i zdolności do zatrudnienia. Środki określone w niniejszym zaleceniu nie mają zastąpić ani zniekształcić systemów kształcenia formalnego, szkolnictwa wyższego, kształcenia i szkolenia zawodowego (VET) ani tradycyjnych kwalifikacji. We wniosku ustanawia się wspólne europejskie podejście do obecnego i przyszłego oferowania mikropoświadczeń w Unii Europejskiej oraz określa się definicję i wytyczne dotyczące opracowywania, wydawania i opisywania mikropoświadczeń, tak aby sprzyjać zapewnianiu ich jakości, przejrzystości i wykorzystania.

Definicje

5. Do celów niniejszego zalecenia stosuje się następujące definicje:
- a) „mikropoświadczenia” oznaczają dokumentację poświadczającą efekty uczenia się uzyskane w wyniku nauki w małym wymiarze. Te efekty uczenia się zostały ocenione w oparciu o przejrzyste i jasno określone standardy. Kursy prowadzące do uzyskania mikropoświadczeń są opracowywane tak, aby osoba ucząca się zdobyła konkretną wiedzę, umiejętności i kompetencje, które odpowiadają na potrzeby społeczne, osobiste, kulturowe lub na potrzeby rynku pracy. Mikropoświadczenia należą do osoby uczącej się i mogą być udostępniane i przenoszone. Mogą stanowić samodzielny dokument lub element większych poświadczeń. Mikropoświadczenia opierają się na procedurze zapewnienia jakości według uzgodnionych standardów w odpowiednim sektorze lub obszarze działalności;
 - b) „podmioty oferujące mikropoświadczenia” oznaczają podmioty, w tym instytucje i organizacje kształcenia i szkolenia, partnerów społecznych (tj. organizacje reprezentujące pracowników i pracodawców), pracodawców i przedstawicieli przemysłu, organizacje społeczeństwa obywatelskiego i organy krajowe, zajmujące się opracowywaniem, oferowaniem i wydawaniem mikropoświadczeń w odniesieniu do formalnego, pozaformalnego i nieformalnego środowiska uczenia się;

- c) „środowisko uczenia się” oznacza różnorodne fizyczne, internetowe, mieszane⁴⁰, wirtualne i cyfrowe lokalizacje, konteksty i kultury uczenia się, obejmujące wszystkie środowiska, w których może wystąpić uczenie się formalne, pozaformalne i nieformalne;
- d) „uczenie się formalne” oznacza uczenie się, które jest realizowane w zorganizowanym i usystematyzowanym środowisku przeznaczonym specjalnie do uczenia się i zwykle prowadzi do uzyskania kwalifikacji, na ogół w postaci świadectwa lub dyplomu; składa się na nie m.in. system kształcenia ogólnego, kształcenia zawodowego podstawowego i wyższego oraz szkolnictwa wyższego⁴¹;
- e) „uczenie się pozaformalne” oznacza uczenie się, które odbywa się poza formalnym kształceniem i szkoleniem, jest realizowane poprzez zaplanowane działania (pod względem celów i czasu uczenia się) i przewiduje pewną formę wsparcia w uczeniu się;⁴²
- f) „uczenie się nieformalne” oznacza uczenie się wynikające z codziennych działań i doświadczeń, które nie jest zorganizowane ani ustrukturyzowane pod względem celów, czasu ani wsparcia w uczeniu się. z perspektywy osoby uczącej się może być ono niezamierzone⁴³.
- g) „możliwość przenoszenia” oznacza zdolność posiadacza poświadczenia do przechowywania swojego mikropoświadczenia w wybranym przez siebie systemie, do udostępniania poświadczenia wybranej przez siebie stronie (krajowej lub transnarodowej) oraz do tego, aby wszystkie strony biorące udział w wymianie były w stanie zrozumieć treść poświadczenia i zweryfikować jego autentyczność;
- h) „możliwość łączenia” oznacza możliwość połączenia różnych mikropoświadczeń i stopniowego zdobywania ich w sposób logiczny;
- i) „ocena” oznacza proces lub metodę stosowane w celu oceny, pomiaru i wreszcie opisu umiejętności nabytych w formalnych, pozaformalnych lub nieformalnych środowiskach uczenia się. Ocena może być poświadczona przez osobę trzecią, samą osobę uczącą się (samoocena) lub przez obie te osoby.

Definicja i standardowe unijne elementy opisu mikropoświadczenia

6. Państwa członkowskie powinny przyjąć:

- a) definicję mikropoświadczeń określoną w pkt 5 lit. a);
- b) standardowe unijne elementy opisu mikropoświadczenia (opisane w załączniku I), w tym następujące elementy obowiązkowe:
 - 1) identyfikacja osoby uczącej się;
 - 2) tytuł mikropoświadczenia;

⁴⁰ „Kształcenie mieszane” w ramach kształcenia i szkolenia formalnego to termin opisujący sytuację, w której szkoła, pedagog lub osoba ucząca się stosują więcej niż jedno podejście do procesu uczenia się.

⁴¹ Definicja pochodzi z zalecenia Rady z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, Dz.U. C 398 z 22.12.2012.

⁴² Definicja pochodzi z rozporządzenia z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiającego „Erasmus+”: unijny program na rzecz kształcenia i szkolenia, młodzieży i sportu, Dz.U. L 189 z 28.5.2021.

⁴³ Definicja pochodzi z rozporządzenia z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiającego „Erasmus+”: unijny program na rzecz kształcenia i szkolenia, młodzieży i sportu, Dz.U. L 189 z 28.5.2021.

- 3) państwo/region organu wydającego;
 - 4) organ wydający;
 - 5) data wydania;
 - 6) efekty uczenia się;
 - 7) domyślny nakład pracy potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się (zgodnie z europejskim systemem transferu i akumulacji punktów, jeżeli to możliwe);
 - 8) poziom (i cykl, w stosownych przypadkach) doświadczenia edukacyjnego prowadzącego do uzyskania mikropoświadczenia (europejskie ramy kwalifikacji, ramy kwalifikacji dla europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego), w stosownych przypadkach;
 - 9) rodzaj oceny;
 - 10) forma uczestnictwa w doświadczeniu edukacyjnym;
 - 11) metoda zapewnienia jakości stosowana jako podstawa mikropoświadczenia;
- c) unijne zasady opracowywania i wydawania mikropoświadczeń (opisane w załączniku II).

Rozwój ekosystemu dla mikropoświadczeń

7. Państwa członkowskie powinny ułatwiać trwające i nowe prace nad rozwojem mikropoświadczeń w środowiskach uczenia się formalnego, w tym poprzez:
 - a) wspieranie instytucji szkolnictwa wyższego w badaniu roli, jaką mikropoświadczenia odgrywają w oferowaniu możliwości uczenia się różnym osobom uczącym się, w szczególności przez poszerzanie atrakcyjnej, sprzyjającej włączeniu społecznemu i zorientowanej na osobę uczącą się oferty działań w zakresie uczenia się przez całe życie, w tym za pośrednictwem działań sojuszy na rzecz Uniwersytetów Europejskich⁴⁴;
 - b) wspieranie organizatorów kształcenia i szkolenia zawodowego w badaniu roli, jaką mikropoświadczenia odgrywają w ustawicznym kształceniu i szkoleniu zawodowym w celu wspierania podnoszenia i zmiany kwalifikacji osób dorosłych, w tym poprzez działalność centrów doskonałości zawodowej VET;
 - c) zapewnienie dostępności finansowania publicznego na rozwój i realizację małego wymiaru programów kształcenia i szkolenia prowadzących do uzyskania mikropoświadczeń, na wszystkich poziomach kształcenia i szkolenia, przy uwzględnieniu autonomii instytucjonalnej pozwalającej na zachowanie różnorodności i kreatywności.
8. Państwa członkowskie powinny ułatwiać trwające i nowe prace nad rozwojem mikropoświadczeń w środowiskach uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, w tym poprzez:
 - a) wspieranie oferowania i opracowywania mikropoświadczeń, w tym dzięki dostępności finansowania publicznego, przez podmioty inne niż te, o których

⁴⁴ Dz.U. C 221 z 10.6.2021.

mowa w pkt 7, (do podmiotów tych należą: przedsiębiorstwa, partnerzy społeczni, organizacje społeczeństwa obywatelskiego, władze lokalne oraz podmioty prywatne);

- b) promowanie rozwoju mikropoświadczeń opracowywanych i zatwierdzanych przez przedstawicieli pracodawców i pracowników w drodze dialogu społecznego;
 - c) dostosowanie procedur uznawania dotychczasowych efektów uczenia się i nabytych umiejętności oraz walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego w celu umożliwienia przyznawania mikropoświadczeń.
9. Zachęca się państwa członkowskie do wspierania jakości i przejrzystości mikropoświadczeń, m.in. poprzez:
- a) stosowanie, dostosowywanie i rozwijanie mechanizmów zapewniania jakości dla mikropoświadczeń wydawanych przez różne rodzaje podmiotów;
 - b) wspieranie wykorzystania systemów gromadzenia informacji na temat umiejętności do analiz potrzeb rynku pracy i zmian demograficznych, aby mogły one określić wszelkie potrzeby w zakresie opracowywania lub aktualizacji mikropoświadczeń;
 - c) zagwarantowanie, że podmioty publikują katalogi oferowanych przez siebie mikropoświadczeń, obejmujące, w stosownych przypadkach, ich politykę w zakresie uznawania mikropoświadczeń wydanych przez inne podmioty;
 - d) włączenie mikropoświadczeń do krajowych ram i systemów kwalifikacji, w stosownych przypadkach.
10. Państwa członkowskie powinny promować i wspierać skuteczną współpracę, zarządzanie i partnerstwa między: (i) instytucjami kształcenia i szkolenia; (ii) partnerami społecznymi; (iii) pracodawcami i przemysłem; (iv) organizacjami społeczeństwa obywatelskiego oraz (v) organami krajowymi. W ramach tej współpracy, zarządzania i partnerstwa należy określić potrzeby w zakresie mikropoświadczeń, wspólnie opracowywać mikropoświadczenia i je aktualizować.

Wykorzystanie potencjału mikropoświadczeń

11. Państwa członkowskie powinny włączyć mikropoświadczenia zarówno do systemów kształcenia i szkolenia, jak i do polityki w zakresie umiejętności, m.in. poprzez:
- a) włączanie mikropoświadczeń do krajowych katalogów oferowanych kursów kształcenia i szkolenia;
 - b) wykorzystywanie mikropoświadczeń do poprawy dostępu do kształcenia i szkolenia dla wszystkich osób uczących się, w tym grup defaworyzowanych i słabszych (takich jak osoby z niepełnosprawnościami, seniorzy, osoby o niskich kwalifikacjach/umiejętnościach, mniejszości, osoby ze środowisk migracyjnych, uchodźcy i osoby o mniejszych szansach ze względów geograficznych lub z powodu niekorzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej);
 - c) wykorzystywanie mikropoświadczeń do wspierania przechodzenia z kształcenia średniego II stopnia lub kształcenia i szkolenia zawodowego do kształcenia wyższego i kończenia studiów;
 - d) wykorzystywanie mikropoświadczeń jako kolejnego środka doskonalenia podstawowych i zaawansowanych umiejętności i kompetencji cyfrowych

szerszej grupy osób uczących się, zgodnie z Planem działania w dziedzinie edukacji cyfrowej;

- e) wykorzystywanie mikropoświadczeń do wspierania rozwoju oferty edukacyjnej w zakresie zrównoważenia środowiskowego w ramach wdrażania na szczeblu krajowym zalecenia Rady w sprawie uczenia się na rzecz zrównoważenia środowiskowego;
- f) promowanie mikropoświadczeń wśród instytucji kształcenia i szkolenia oraz innych podmiotów – we współpracy z ich ekosystemem wiedzy i innowacji – w celu zwiększenia znaczenia i pozytywnego wpływu mikropoświadczeń na gospodarkę ich miast i regionów;
- g) promowanie zrozumienia i stosowania mikropoświadczeń poprzez ustawiczne doskonalenie zawodowe nauczycieli i szkoleniowców (np. w kontekście akademii nauczycielskich Erasmus+), a także pracowników akademickich i badaczy;
- h) promowanie wykorzystywania mikropoświadczeń do szybkiego przekładania najnowszych wyników badań na możliwości uczenia się, wzmacniając synergię między europejskim obszarem edukacji a europejską przestrzenią badawczą;
- i) zbadanie możliwości wykorzystania mikropoświadczeń w europejskim obszarze edukacji w celu obalenia stereotypów związanych z płcią i innych dyskryminujących stereotypów dotyczących wyboru studiów oraz praktyk i materiałów edukacyjnych.

12. Państwa członkowskie powinny włączyć mikropoświadczenia do swoich polityk zatrudnienia i aktywnej polityki rynku pracy (tj. służb zatrudnienia, wsparcia szkoleniowego i zachęt do zatrudnienia), w szczególności poprzez:

- a) wykorzystanie mikropoświadczeń do: (i) rozwiązania problemu niedopasowania umiejętności i wąskich gardeł w danych sektorach gospodarki i regionach oraz (ii) podnoszenia i zmiany kwalifikacji pracowników w zakresie umiejętności i miejsc pracy, na które jest zapotrzebowanie na rynku pracy, zwłaszcza w kontekście transformacji ekologicznej i cyfrowej;
- b) włączenia kursów szkoleniowych prowadzących do uzyskania mikropoświadczeń do krajowych rejestrów uznanych możliwości szkoleniowych, które mogą być powiązane z indywidualnymi rachunkami szkoleniowymi i innymi systemami wsparcia szkoleniowego;
- c) promowanie korzystania z mikropoświadczeń jako sposobu aktualizacji i podnoszenia umiejętności osób samozatrudnionych i pracowników zatrudnionych w niestandardowych formach, w tym osób pracujących za pośrednictwem platform;
- d) zbadanie możliwości wykorzystania mikropoświadczeń w ukierunkowanych inicjatywach mających na celu wspieranie i motywowanie grup defaworyzowanych i słabszych (takich jak osoby otrzymujące dochód minimalny, długotrwale bezrobotni i osoby o niskich kwalifikacjach) do powrotu na rynek pracy;
- e) zbadanie roli mikropoświadczeń w ramach systemów wdrażania gwarancji dla młodzieży w celu wspierania osób młodych, w tym w zakresie szkoleń przygotowawczych i dobrej jakości ofert dalszego kształcenia lub szkolenia;

- f) zbadanie roli mikropoświadczeń w ramach wdrażania na szczeblu krajowym zalecenia w sprawie skutecznego aktywnego wspierania zatrudnienia w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 (EASE);
 - g) zbadanie możliwości wykorzystania mikropoświadczeń w celu spełnienia wymogów regulacyjnych dotyczących podnoszenia i zmiany kwalifikacji w niektórych zawodach i rodzajach pracy (np. w odniesieniu do licencji, obowiązkowych szkoleń i zezwoleń).
13. Państwa członkowskie powinny wspierać sieć krajowych ośrodków ds. uznawalności akademickiej i informacji (ENIC-NARIC) w opracowywaniu procedur uznawania mikropoświadczeń wydawanych przez różne rodzaje podmiotów, w tym poprzez zbadanie możliwości automatycznego uznawania mikropoświadczeń⁴⁵.
14. Państwa członkowskie powinny dopilnować, aby informacje i porady dotyczące identyfikacji i wyboru mikropoświadczeń były w stosownych przypadkach włączone do usług poradnictwa w zakresie uczenia się przez całe życie. Obejmuje to usługi poradnictwa w uniwersyteckich biurach karier, publicznych służbach zatrudnienia (PSZ), prywatnych służbach zatrudnienia i służbach socjalnych oraz inne usługi poradnictwa (zatrudnienie, kariera, kształcenie i szkolenie, coaching). Włączenie poradnictwa w zakresie mikropoświadczeń do tych usług powinno służyć potrzebom wszystkich osób uczących się, w tym osób defaworyzowanych i znajdujących się w trudnej sytuacji.
15. Państwa członkowskie powinny:
- a) określić środki, opierając się na odpowiednich krajowych rozwiązaniach i ramach finansowych służących wdrożeniu niniejszego zalecenia. Powinny znaleźć się wśród nich środki obejmujące zarówno krajowy podział zasobów, jak i powiązania z indywidualnymi rachunkami szkoleniowymi (z należyтым uwzględnieniem odpowiedzialności i autonomii organizacji zajmujących się kształceniem, szkoleniem i rynkiem pracy w kontekście krajowym);
 - b) jak najlepiej wykorzystać fundusze i instrumenty unijne, by wesprzeć niezbędne reformy, począwszy od ram wspomagających po rozwój i stosowanie mikropoświadczeń. Obejmuje to Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, Wsparcie na rzecz odbudowy służącej spójności oraz terytoriom Europy (REACT-EU), Europejski Fundusz Społeczny Plus, Erasmus+, Europejski Korpus Solidarności, Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, Program InvestEU, „Horyzont Europa”, Interreg Europa, program „Cyfrowa Europa”, mechanizm sprawiedliwej transformacji, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz fundusz modernizacyjny, jak i zwrócenie się o dostosowaną do potrzeb wiedzę fachową dzięki Instrumentowi Wsparcia Technicznego.

Wsparcie Komisji

Rada z zadowoleniem przyjmuje zamierzenie Komisji w zakresie:

⁴⁵ Zgodnie z definicją zawartą w zaleceniu Rady w sprawie propagowania automatycznego wzajemnego uznawania kwalifikacji uzyskanych w ramach kształcenia i szkolenia na poziomie wyższym i średnim II stopnia oraz efektów uczenia się osiągniętych w okresach nauki za granicą.

16. Opracowania i dostosowania, w stosownych przypadkach, istniejących narzędzi i usług unijnych w celu wsparcia opracowywania mikropoświadczeń przez wszystkie rodzaje podmiotów, w tym poprzez:
- a) wspieranie opracowywania wytycznych dotyczących sposobów wspierania przejrzystości i wykorzystywania bieżących instrumentów unijnych i bolońskich w dziedzinie szkolnictwa wyższego w wewnętrznym i zewnętrznym zapewnianiu jakości mikropoświadczeń;
 - b) zbadanie możliwości dostosowania przewodnika dla użytkowników europejskiego systemu transferu i akumulacji punktów w szkolnictwie wyższym w celu włączenia mikropoświadczeń;
 - c) zbadanie możliwości dostosowania i rozwoju narzędzi UE dotyczących umiejętności i kwalifikacji w celu włączenia mikropoświadczeń do systemów kształcenia i szkolenia zawodowego;
 - d) promowanie roli sieci ENIC-NARIC w uznawaniu mikropoświadczeń do celów dalszej nauki lub zatrudnienia, w tym poprzez opracowywanie wytycznych i szkoleń;
 - e) opracowanie wytycznych dotyczących sposobu uwzględniania mikropoświadczeń w krajowych ramach kwalifikacji;
 - f) wspieranie rozwoju inicjatywy na rzecz europejskiej legitymacji studenckiej, która pozwoli studentom na elektroniczne i bezpieczne udostępnianie zdobytych mikropoświadczeń innym instytucjom kształcenia i szkolenia.
17. Wspierania współpracy między państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami poprzez:
- a) promowanie europejskiej współpracy w zakresie zapewniania jakości mikropoświadczeń;
 - b) zachęcanie do stosowania mikropoświadczeń przez stowarzyszenia europejskich szkół wyższych oraz centra doskonałości kształcenia i szkolenia zawodowego w celu promowania mikropoświadczeń i zachęcania szerszego środowiska zajmującego się kształceniem i szkoleniem do ich wykorzystywania;
 - c) promowanie zaangażowania w zakresie mikropoświadczeń w akademiach nauczycielskich Erasmus+ i innych podmiotach zajmujących się kształceniem i szkoleniem nauczycieli w celu zaspokojenia potrzeb nauczycieli w zakresie ustawicznego doskonalenia zawodowego;
 - d) promowanie zaangażowania w kwestię mikropoświadczeń w ramach paktu na rzecz umiejętności i powiązanych inicjatyw współpracy, w tym planu działania na rzecz współpracy sektorowej w zakresie umiejętności, wzmocnionego europejskiego sojuszu na rzecz przygotowania zawodowego oraz koalicji na rzecz umiejętności cyfrowych i zatrudnienia;
 - e) wspieranie współpracy i wymiany najlepszych praktyk między publicznymi służbami zatrudnienia i pracodawcami w zakresie wykorzystywania mikropoświadczeń w celu wspierania zdolności do zatrudnienia w kontekście sieci publicznych służb zatrudnienia;
 - f) ułatwianie projektów współpracy między partnerami społecznymi w zakresie wykorzystania i wdrażania mikropoświadczeń w celu zaspokojenia potrzeb

w zakresie umiejętności na poziomie europejskim, krajowym, lokalnym i regionalnym oraz w różnych sektorach.

18. Wspierania technicznego wdrażania zalecenia poprzez badanie dalszego rozwoju platformy Europass w celu zapewnienia:
 - a) informacji na temat możliwości uczenia się prowadzących do uzyskania mikropoświadczeń oraz informacji na temat podmiotów stosujących europejskie podejście do mikropoświadczeń;
 - b) wsparcia w zakresie uwierzytelniania mikropoświadczeń za pomocą europejskich poświadczeń cyfrowych w dziedzinie uczenia się;
 - c) wsparcia w zakresie możliwości przenoszenia, łączenia, interoperacyjności, wymiany i udostępniania informacji na temat mikropoświadczeń poprzez otwarty standard europejski określający wspólny format mikropoświadczeń.
19. Wspierania dalszych badań nad: (i) upowszechnianiem europejskiego podejścia do mikropoświadczeń, w tym ich wykorzystania przez organizatorów kształcenia i szkolenia, pracodawców i partnerów społecznych; (ii) szczegółowymi wynikami i korzyściami dla osób uczących się oraz (iii) ich wartością dodaną w porównaniu z tradycyjnym świadczeniem i jako jego uzupełnienie.
20. Państwa członkowskie i Komisja powinny wspólnie pracować nad poprawą zakresu i adekwatności bieżącego gromadzenia danych na temat mikropoświadczeń na poziomie unijnym. Prace te powinny koncentrować się na: (i) inwestycjach w edukację dorosłych w rachunkach narodowych i budżetach oraz (ii) dalszych dowodach na temat czynników, które wpływają na zachęty i motywację ludzi do odbywania szkoleń.

Sprawozdawczość

21. Państwa członkowskie powinny jak najszybciej wdrożyć niniejsze zalecenie i do dnia (wstawić datę 12 miesięcy po przyjęciu przez Radę) przedłożyć plan określający odpowiednie środki, które należy podjąć na szczeblu krajowym w celu wsparcia realizacji celów zalecenia do 2025 r.
22. Komisja powinna ocenić i oszacować postępy we wdrażaniu niniejszego zalecenia za pomocą odpowiednich unijnych ram monitorowania i sprawozdawczości, we współpracy z państwami członkowskimi i po konsultacji z zainteresowanymi stronami, oraz przedstawić Radzie sprawozdanie w ciągu 5 lat od daty przyjęcia zalecenia.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*